

Ein styrki okkum tørvar

Í SKRIVANDI løtu er tað eitt og annað, sum bendir á, at vit kunnu fáa eina tveyflokka samgongu við javnaðarflokkinum og fólkaflokkinum. Í slíkari samgongu fær javnaðarflokkurin reinan meiriluta í samgonguni og í landsstýrinum.

MØGULEIKI er eisini fyrri trí-flokkasamgongum, har javnaðarflokkurin er við. Hetta kundi verið saman við sambandsflokkinum og sjálfstýrisflokkinum, saman við tjóðveldisflokkinum og sjálfstýrisflokkinum, ella saman við tjóðveldisflokkinum og sambandsflokkinum.

TVEIR TEIR fyrstu møguleik-

arnir telja 17 samgongumenn og geva sostatt eisini reinan meiriluta til javnaðarflokkinn í samgonguni og í landsstýrinum. Tann triði møguleikin telur 20 samgongumenn og tað vil siga, at javnaðarflokkurin í tí færinum eigur helmingin av samgongutingmonnum og við lögmansatkvøðuni eisini meirilutan í landsstýrinum. Men spurningurin er, um hetta, at ein flokkur hevur meirilutan í landsstýrinum, hevur so stóran týðning.

TEY SKEIÐINI, sum javnaðarflokkurin hevur sitið í Tinganesi, hava atkvøðugreiðslurnar á landsstýrisfundi verið sera fáar. Í teim allar flestu færunum hevur landsstýrið tosað seg til rættis. So at siga allar avgerðir hava verið einmæltar. Kom landsstýrið ikki til semju fyrstu ferð eitt mál

var fyrri, hevur málið vanliga verið útsett til nærri viðgerð í flokkunum ella á samgongufundi, og eftir hetta, hevur landsstýrið næstan altíð tikið einmælt avgerð.

OG SOLEIÐIS eigur tað at vera. Vit virka undir eini demokratiskari stýrisskipan. Og tað vil siga at vit í størst møguligan mun eiga at sleppa undan meirilutaavgerðum. Avgerðirnar eiga at byggja á semju. Í summum færum á sokallaðar neyðsemjur. Men tað er eisini í lagi. Tí hetta ei aðalhyrnarsteinurin í tí demokratisku stýrisskipanini og tað er hann vit skulu byggja okkara politiska arbeiði á. Bæði í lögtinginum og í landsstýrinum.

EITT ER at ein flokkur hevur meirilutan, eitt annað er um

hesin meiriluti í heila tikið verður nýttur, og eitt triðja er, hvat hesin meiriluti so verður nýttur til. Javnaðarflokkurin vil nýta sín meiriluta til tess at reka ein politikk, sum ein komandi samgonga kann verða samd um, og til tess, at taka einmæltar avgerðir, bæði í samgonguni og á landsstýrisfundum.

JAVNAÐARFLOKKURIN vil helst hava eina samgongu við 17. Hetta prógvar, at flokkurin ikki vil byggja sítt politiska arbeiði á meirilutaavgerðir, men á semju millum flokkarnar og samgongutingmennin. Hetta er ein styrki, sum føroyska samfelagnum tørvar nú, meira enn nakrantíð.

vj.

sosigaley

D í lyklastøðu?

„Tað gekk — valsigurin setir sjálfstýrisflokkinn í miðjan leikpall í føroyskum politikki“, skrivur Tingakrossur eftir valið.

Jú, vist gekk tað hjá gamla sjálfstýrinum og ikki bara fekk flokkurin ein tingmann afturat, tað eydnaðist eisini flokkinum at endurnýggja seg — við eini ungari kvinnu á tingi skuldi flokkurin í nógv størri mun enn fyrr havt møguleikan at merkera seg betur. Mong eru tey, sum eftirhondini eru móð og troyst av at hoyra afturvendandi plátuna hjá metingarmanninum Lassa Klein. So fyrri Lassa var nýggja valevnið og nú nýggi tinglimurin ein gáva av himni. Uttan hana hevði sjálfstýrisflokkurin bert fingið sínar tveir „gomlu“ tingmenn valdar. Vit skulu ynskja flokkinum tilukku við framgongdini.

Spurningurin er so, hvat flokkurin kann brúka

hesa framgongdina til Tingakrossur skrivur, at tað loysti seg at sita í andstöðu, men visir um somu tíð á, at ongin flokkur fer til val uppá at sita í andstöðu. Well, hvønn møguleika hevur so hesin flokkurin at koma í samgongu! Tað er greitt, at eydnast tað javnaðarflokkinum og fólkaflokkinum at koma ásamt um ein politikk fyrri komandi fyra árin — og teir ikki bera nakran ótta fyrri einum „17. manni“, so er greitt, at gamla nýggja sjálfstýrið verður at sita í andstöðu komandi skeiði.

Men eydnast tað ikki umrøddu flokkum at skipa samgongu, so kemur sjálfstýrisflokkurin í eina lyklastøðu. Tá vil D vera við í næstan øllum bókstavakombinationum. Tað ber tá næstan ikki til at koma uttan um flokkinn, tá A+C møguleikin er troyttur.

Og hyggja vit nærri at júst maktpositionini hjá D, so er hon rættiliga stór. Flokkurin kann nevnliga avgera, um hann vil í eina samgongu við A+B og F og harvið útihýsa C — ella hann vil í samgongu við t.d. C og E og harvið útiloka A+B og F. Eisini er møguleikin við samgongu

millum C+D+F.

Sum vit siggja, sjálfstýrisflokkurin situr í eina lyklastøðu eins og teir radikalar og møguleiga eisini centumsdemokratarnir gera tað í Danmark eftir fólkatingsvalið.

So er spurningurin, sum sjálfstýrisflokkurin er tann borgarligi flokkurin, ið aðrir vilja gera hann til ella um hann hellur longur til vinstru! Tá Tingakrossur skrivur, at valsigurin hevur sett sjálfstýrisflokkinn á miðjan leikpall í føroyskum politikki, nú hann hevur fingið 3 umboð, mugu vit bert ásanna, at hetta er so. Um flokkurin so fær brúkt tað til nakað í eina komandi samgongu, er so ein annar spurningur. Nú fáa vit at siggja, hvussu leikur fer fram.

Skal ikki standa ósvarað

Áhugavert var at hoyra fólk ringja til útvarpið, tá evnið var samgongumøguleikar. Her fingur vit at vita, hvat veljarin heldur um eina komandi samgongu. Sjálvandi vóru har fleiri meiningar, men tað gekk sum ein reyður tráður gjøgnum sendingina, at tann flokkur, sum kom best frá valinum, eigur fyrstur at fara út í Tinganes. Hesin flokkur er javnaðarflokkurin. Fleiri hildu, at javnaðarflokkurin eigur at fara út í Tinganes saman við fólkaflokkinum, onnur hildu, at tann gamla sjálfstýrissamgongan átti at verið roynd, uppaftur onnur at besta kombinationin hevði verið C+D+E. Og so vóru tað eisini tey, sum hildu, at vit eiga at fáa eina reint borgarliga samgongu, hvat tað so enn vil siga. Her varð so sipað til A+B+D+F.

Tað er fyrr hent, at flokkar hava tikið seg saman og skipað samgongu uttan um vinnaran í valinum. Kann

tað eisini fara at henda nú, vil onkur spyrja! Politikkur er taktikkur og politikkur er at hava vald. Tað er at hjúkla um seg og síni. Man tað í skrivandi løtu veruliga verða arbeiðt við eini samgongu uttan um javnaðarflokkinn! Vit vita tað ikki, men vilja bert visa á henda VANDAN. Og tá vit siga vandan, so er tað tí, at tað er rætt og slætt at lumpa veljaran, um tað skuldi hent, at t.d. sambandsflokkurin og fólkaflokkurin fóru í samgongu saman. Tað var júst fyrri at reinsa luftina at hesir flokkar fóru til val og báðir fingur teir ásannað misnøgd veljaranna við teirra politiska samarbeiði. Tí skuldi samarbeiði teirra millum verið útilokað. Men eingin veit!

Flokkar eru í samráðingum í hesi løtu. Vit ynskja ikki at seta kilar í hesar samráðingar, tí landið skal og má fáa eitt stýri. Men vit vilja bert visa á teir vandar, sum lúra í

kjalarvørrinum á hesi ella hasi samgonguni. At so málagnini hjá bæði sambandi og fólkaflokkni nýta eitt hvørt høvi at niðurgera valsigur javnaðarflokksins, skal so heldur ikki standa ósvarað. Vit hava eins og lurtararnir í útvarpinum vist á samgongumøguleikar og harafturat samgonguvandar. Vit standa við, at tað er so mikið umráðandi at fáa eitt haldbart landsstýri, sum kann stýra í fyra ár, at allir samgongumøguleikar eiga at kannast. Javnaðarflokkurin eigur ikki at taka við tí fyrsta og besta tilboðnum. Tað kann koma honum og samfelagnum aftur um brekku. Somuleiðis eigur hann heldur ikki at vraka teir, sum í byrjanini seta seg upp á bakkeinin. Politikkur krevur tíð og dirvi. Dialogurin má ikki undirmatist. Hetta eigur eisini javnaðarflokkurin at sanna.